



שבת
שלום



פרשת בהר-בחוקותי

"וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש לה' לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו..." (ויקרא כ"ז-ל"ב, ל"ג).

מפריש מעשר בהמה, מצווה להעביר את 'צאנו תחת שבטו' באופן אקראי, ואינו רשאי לקבוע מי מהם ישמש עשירי לקרבן.

מגדל הבהמות שרגיל לבחון את טיב עדרו בכל עת- "כבקרת רועה עדרו", מצווה כאן לשבור את הרגליו, להימנע מביקורת ולהעביר את השליטה ליד הגורל.

כך, ילמד לכבוש את 'יצר הביקורתיות' בזמן שאינו נחוץ.

(עיון בפרשת השבוע)



"מברכין החדש ראש חודש סיון ביום ו' ואומרים אב הרחמים.

המולד בוקר יום ו' שעה 7 עם 49 דקי 16 חלקים ולשעון ארץ ישראל 06.57.

מיום ר"ח - מותר להסתפר"

(לוח א"י - הרב טוקצינסקי)



שעור פרשת השבוע: דובי גינזברג

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	19.02	זמן תפילין/טלית	4.58
מנחה א' 14.00	ב' 19.10	סוף זמן ק"ש	9.14
ערבית ושיעור הרב		שקיעה	19.24 ← 19.26
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	13.15
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה שיעור וערבית	19.15
מנחה	13.30, 17.40	צאת הכוכבים	19.45
לימוד 'דור לדור'	17.10	ערבית	20.10
שיעור הרב ארי	18.00		
צאת השבת	19.59	שחרית נוער	7.30

מפסח לפסח וחיוב הצמאות ליום ירושלים

עד לימי הקמת המדינה היו ימי ספירת העומר מחברים בין פסח לשבועות. מאז הקמתה ובמהלך השנים שעברו נוספו בתקופה זו שבין פסח לשבועות עוד שני ימים חגיגיים – יום העצמאות ויום ירושלים. לכאורה הגדרת "עצמאי" כמי שעומד ברשות עצמו מספקת, אלא שנראה שלא די בכך, שכן ישנם כאלה שנמצאים תחת כפיה אבל מחשבתם חופשית, וישנם כאלה המרגישים חופשיים אך משועבדים ליצרם וכדומה. מכאן מובן שהחירות האמתית היא של זה החי את חייו עפ"י האמת שלו ולא עפ"י מוסכמות חברתיות, אדם כאומה. ידועה דרשת חז"ל בפרקי אבות ו, על הפסוק "חרות על הלוחות" "אל תקרי חרות אלא חירות שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה". להבדיל מהכתב, שרק נוסף על הנייר מבחוץ, החריטה חקוקה במהותו של הדבר ורק כשהתורה חקוקה בלב העוסק בה, הוא נעשה בן חורין שכן חייו הגופניים מותאמים עם פנימיות נשמתו. ואכן היציאה ממצרים (פסח) רק החלה את תהליך הגאולה (עצמאות לאומית) שהסתיים עם מתן תורה (שבועות) – הגאולה הרוחנית, וזה בעצם החיבור בין פסח ושבועות המהווים יחידה אחת.

בימינו יש הרואים ביום העצמאות את גולת הכותרת של ההווה הישראלית המתחדשת, אבל אסור לנו להסתפק רק בחירות מדינית. שחרור ירושלים כעבור 19 שנה אמור לתת לנו את הממד הרוחני לגוף הלאומי.

בפרשות השבוע הנמצאות בין פסח לשבועות ובין יום העצמאות ליום ירושלים נפתח סדר הברכות ב"אם בחקתי תלכו" – ודרשו "שתהיו עמלים בתורה" זאת משום שהברכות מותנות בחיים עפ"י התורה החקוקה בליבותינו. לפני כן בפרשת אחרי-מות צוינו "כמעשה ארץ מצרים...לא תעשו...ובחוקותיהם לא תלכו" ורש"י ביאר שאין לומר "בחקותיהם" שלא לחטוא כמוהם שהרי על זה הוזהרנו בתחילת הפסוק (כמעשה מצרים לא תעשו) "אלא אלו נימוסות שלהן, דברים החקוקין להם כגון טרטיאות ואצטדיאות" כלומר לא להיגרר אחרי תרבותם שאלו דברים החקוקין להם. חוקות במשמעות של הליכות חיים, מגמה ואווירה. תיאטראות כסממן של תרבות פנאי הרווחת אצל אומות העולם להבדיל מהחוקות שאנחנו הולכים בהם החקוקות בנו. "בחוקותי תלכו" מול "ובחוקותיהם לא תלכו".

ח.ג. ביאליק כתב בשנת 1920 מאמר בשם "האמנות הטהורה" ובה ביטא את חוקותיהם של אומות העולם במילותיו: "אכן עוד לפני אלפי שנה הקים לו העם הזה מתוך איכריו רועיו ונוקדיו ובולסי שקמיו - גם מחוקקים וגם נביאים וגם משוררים...בואו לתיאטרונים...וראו במה מפרנסים שם את הקהל הגדול והרב?...ימצאו המוני העם על כל מדרך כף רגל בתי מחזות למאות...ערב ערב ינהרו שמה אנשים לאלפים, זקנים, צעירים, עלמות, ילדים, וטבלו שם את בשרם ביורות של טומאה רותחת, וטימאו לנצח את מוחם ואת ליבם את עיניהם ואת אזניהם, את רוח פיהם ונישמת אפם...זווג שנועד בכוונה לטמא ולטמטם את כל חמשת החושים בבת אחת כדי שאדם הבא שמה פעם אחת יצא משם 'בהמה' לעולם".

הפסוק החותם את הברכות בפרשה הוא "ואולך אתכם קוממיות" וחז"ל דרשו - כשתי קומות של אדם הראשון. קומתו של אדם הראשון השתרעה על מאתים אמה והמהר"ל באר שהמספר מאה אמה מציין שלמות ומאתים אמה שתי שלמויות – שלמות גופנית ושלמות נפשית. בכך הובטחנו שאם תהיה התורה חקוקה בנו וחינו החומריים יהיו מותאמים לרוחנו – נהיה שלמים בשתי הקומות!

על כך אנחנו מתפללים "ותוליכנו קוממיות לארצנו" והרב קוק העיר בסידורו "שתי קומות כשל אדם הראשון, כי הגוף והנשמה יחד הם קומה שלמה גשמית ורוחנית".

בימים אלו כשתקציב המדינה מגיע להכרעה שבין בטחון לחינוך צריכים לזכור כי המעשה הציוני לא הסתיים עם הקמת המדינה יש להמשיך ולדאוג לחינוך דתי-לאומי המחבר את הגאולה המדינית לזו הרוחנית.

צופר שלומי - מנהל הקהילה, סופר לחיים אפשטיין ז"ל

" אמר רבי אבהו- כל שאומרים בפני המת, יודע- עד שיסתם הגולל." (שבת קנב):

חיים מנחם בן ר' יעקב נחום הלוי אפשטיין.

אומר הנביא מלאכי – " וידעתם כי שלחתי אליכם את המצנה הזאת להיות בריתי את לוי, אמר יקנך צבאות: בריתי היתה אתו החיים והשלוים תורת אמת היתה בפיהו, ועולה לא נמצא בשפתיו, בשלוים ובמישור הלך אתי....."

"איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא?".....שאל נתן יונתן.

קשה לכולנו. היה קשה לכולנו, לעמוד ולראותך הולך ודועך מול עינינו. מיום ליום גופך הולך וכחוש, הולך ובוגד בדך. אנו מלווים אותך, היום, חיים-לבית החיים.

קשה לחשוב על קיבוץ סעד בלי חיים אפשטיין. כל מהותך היא קיבוץ סעד, דומה שהוא ספוג בנשמתך, בגופך, ועם לכתך מעימנו אתה לוקח עמך גם פיסת קיבוץ לא קטנה שנעלמת מעינינו לנצח.

הייתה לי הזכות לעבוד איתך, בשיתוף פעולה הדוק במשך השנים האחרונות. כאיש-מנהל וכספים, היית איש המבצעים המיוחדים של הקהילה. הזיכרון הארגוני שלך, שנשא בחובו אלפי פרטים גדולים, קטנים וקטנטנים, מלפני שנים, ומלפני עשרות שנים, כמעט בכל תחום שבו עסק הניהול הקיבוצי מול גופים חיצוניים, מול ועדות, מול חברים, מול בנים, ומול עוזבים- זיכרון אדיר זה שאין מי שיכול כלל להשתוות אליו, ובצד זה היכולת לצלול לסוגיות המבולגנות ביותר, לארגון, לסדרון, ולבנות מחדש, על כל מורכבותן, ולהגישן כתובות בהירות של מורה לתלמידיו- על מנת שמנהלי קהילה יקבלו את הרקע המתאים להחלטות- תכונות אלה הפליאו אותי תמיד.

נזכרתי תדיר, איך עמדת לא פעם, בזמן לימודי באוני' העברית, נפעם מהיצירה הכבירה של אביך זצ"ל הרב פרופסור יעקב נחום אפשטיין, אשר שמו נישא עדיין בחרדת קודש כמעט, במסדרונות הפקולטה למדעי הרוח. מעולם לא הצלחתי להבין הכיצד בן אנוש מסוגל לבצע עבודה מקיפה שכזו של ירידה לפרטי הפרטים, באופן המעורר השתאות ופליאה. את התשובה קיבלתי כשזכיתי לעבוד עמך. אבא היה גדול שבגדולים, שאין אשר ישווה לו, ואתה זכית לקבל ממנו ולפתח את אותן התכונות בדיוק.

כך למשל, כשביקשתיך "חיים, תבדוק לי בבקשה לגבי פלוני האומר שלפני שנים לא קיבל את אשר הגיע לו, בהתאם להחלטות האסיפה". אתה- ללא אומר, למחרת, היית מניח על שולחני- נייר כתוב, המסביר עד קוצו של יוד, את הרקע, את כל מה שנעשה, מה הוחלט מאז ועד היום, בכל אחת מהאסיפות שעסקה בכך, מהי התורה שבעל פה המחוברת לזו שכתב, מהו סכום הכסף המגיע לאותו פלוני, בפרטי פרטים, מהוון להיום, ברמת האגורה, ומה הדרך הנכונה כיצד לבצע את השלוים. בעיני זה היה פשוט קסם. תמיד תהיתי – איך אתה עושה את הקסם הזה? - קסם שהיה, והלך ונעלם יחד אתך.

דאגת ככל יכולתך לכל מי שהיה זקוק לסיוע, החל מכולנו ההורים, שטיפלת ברישום בניהם למוסדות הלימוד, שילמת וסגרת את כל הקצוות, המשך בסטודנטים שרשמת לכל מוסדות ההשכלה הגבוהה, דאגת למענקי הלימוד והמלגות שלהם, טיפלת בביקדונות, ויש אצלך רשימה של כל הלומדים שהיו בעשרים שנה האחרונות, וכל הלומדים המתוכננים בעשר שנים הבאות, טיפלת בגיוס מענקי התמיכה לאימהות עובדות, והגעת למומחיות כזו שכולם שמעו את שמעך- הקדמנו כל קיבוץ אחר בארץ, בהגשת הבקשות, מילוי הטפסים, וארגונם. עובדי משרד התמיכה, כמו עובדי משרדי ממשלה אחרים- העריצו את עבודתך. איך אמר לי פעם ידידינו עו"ד רויזן- "אתם- מה אתם צריכים אותי- יש לכם את חיים! איזה חבר אחר בסעד היה מסוגל להכין חומר לבתי המשפט בגין תביעות שהגשנו, ברמה של מאות עמודים, עמוסים לעייפה, בכל הנתונים שניתן היה להוציא ממערכות התמחיר והמידע? והכל- בסדר מופתי שאין שישווה לו.

חברים ובני משפחה- אני אומר לכם- באחריות שאין דברים כאלה... וגם לא יהיו יותר בסעד. זכיתי לראות כמה ממפעלי המתן בסתר שניהלת בשם הקיבוץ הרחק מעין הזרקורים. כיצד אתה מצליח לגייס כספים מכאן ומשם, כדי לסייע לנעורות במצוקה, לבני חברים, ול"עמך ישראל" שהתגלגלו לפנות אלינו. ואם זכינו בקהילתנו לעשרה קבין של חן וחסד, בתשעה מהם היית שותף פעיל, אם לא ממש המושך בחוטים. וכל זאת, עשית כמאמר שלמה המלך- "דברי חכמים בנחת נשמעים". תמיד בנחת, בשקט, בסבלנות אין קץ. עם מן חיוך מבויש בקצה הפה. מעולם לא שמעתוך צועק, ומעולם לא שמעתוך אומר מילה מיותרת. יכולת לשבת ישיבה שלמה ופשוט לשתוק במשך שעה - בלי הצורך להביע דעה ולהתווכח, כי "מילה בסלע-שתיקה בשניים". לעיתים במקום להיכנס ללהט הויכוח, העדפת לכתוב נייר עמדה מפורט מנומק ומקיף, המציג את גישתך, מלווה באסמכתאות, ובדוגמאות מרחיבות אופקים.

הרבה דברים ראינו עין בעין. ויכוח אחד גדול היה בינינו ובו הרמתי ידיים-כי לא היה לי כל סיכוי- כאשר ניסיתי לפני כשנתיים לשכנעך להוריד מעצמך עבודה, ולסיים את עבודתך, קצת מוקדם יותר. לא רק איש כספים, גזברות והנהלת חשבונות היית בסעד. בעבר-עבדת בפלחה, במוסך, היית מזכיר פנים. תחום החינוך היה חשוב לך. גם כמרכז ועדת חינוך, וגם שנים אחרי, השתדלת להיות מעורב ולהביע את דעותיך הנחרצות, בשקט וברכות האופייניים לך.

והיו לך גם אהבות מוזרות משהו... ניתן היה לפגוש אותך שוכב על הרצפה, מתחת מכונות הכביסה הציבוריות, אותן טיפחת ביד אוהבת- מתקן, מחליף, מרכיב, ביד אמן של איש מקצוע, זכר לעברך במוסך. גם מכונת השטיפה בחדר האוכל חייבת לך את אורך ימיה, ותפקודה השוטף, תרתי משמע, הן ביום חול, והן בשבת, וזאת כמובן לאחר שהתייעצת עם מכון צומת.

לא רק בתוככי סעד השקעת את מרצך. בשנים עברו ניתן היה לראותך שועט על הווספה, ברחובות תל-אביב, עטוף בשכמיית הגשם המתנופפת ברוח, עת אתה חוצה את השלוליות, ביום חורף טיפוס, בדרכך כגזבר אל הבנק, או למשקי הנגב. רק אתה יכולת להודיע על יציאתך מסעד לתל אביב בשעה 12: 7 דקות בבוקר בדיוק!. בפועלך הציבורי אי אפשר שלא להזכיר את תפקידך מטעם קבה"ד בליווי הקמת כפר- עציון המתחדש, וראש צורים...ועוד.. חיים מלאי חיים.

המפליא הוא שכל הפעילות הגדולה הזו, החלה בכל יום בשעה 4: 30 בבוקר בלימוד הדף היומי, יום ללא שום ויתור, במשך שנים. קראתי לך תמיד- רב חיים. גם כי היקף לימוד התורה שלמדת, בהחלט היה מזכה אותך בתואר רב, לו רק רצית, וגם כי היית רבי שלי בתורת המספרים של הנהלת חשבונות.

בשנים האחרונות זכיתי להיות שותף איתך ועם מספר חברים, בחברותה של עמוד יומי בגמרא, אחרי תפילת שחרית. אני פרשתי עת עומס העבודה גבר עלי. אתה, בנוסף לדף היומי שכבר למדת לבדך באשמורת הבוקר, המשכת עם החברותא שלנו בדבקות האופיינית לך, עד ממש לאחרונה, כשכבר חשת שלימוד זה קשה עליך.

עם התגברות המחלה, וכשהבנת שכוחותיך הולכים ואוזלים - אמרתי לי- "אני עכשיו עושה מכירת חיסול", ראיתך מנקה את השולחן, ומעביר לעובדים בהנהלת חשבונות חלק מתחומי העיסוק הרבים שבהם עסקת. אני אומר חלק- כי החלק האחר- זה התומך, המלווה, המסייע לחברים בנבכי הבירוקרטיה הישראלית- כבר לא ייעשה יותר אחרי לכתך. בין השאר- הנחת על שולחני נייר מסודר, המסביר איך מטפלים בחישוב דמי עזיבה. כשזכינו בחסדי ה', להתחזקותך המפתיעה בארבעת החודשים האחרונים, כשכבר היית בביתך, התחזקות שאפשרה לך לשוב וללמוד, קפצתי על המציאה, ובקשתי ממך לחשב את דמי העזיבה הצפויים לעשרות בני קיבוץ, אם יחליטו בעתיד לעזוב. דבר שאתה כמעט היחידי שיודע לעשות. נראה היה לי ששמחת לעשות זאת, והשקעת לא מעט שעות על המחשב הנייד בבית, כמעט עד לסיום המשימה. ואולי באופן מודע, או לא מודע, הייתה סמליות

בעבודה אחרונה זו שלך, כאילו אתה עוסק בין השורות, גם בעזיבה הצפויה שלך אותנו. עזיבה כואבת, המותירה חלל עצום.

כולנו חייבים לך כל כך הרבה על השקעתך ומסירותך במשך כל עשרות השנים הללו. יש היודעים זאת בכלליות, יש היודעים זאת בפרוטרוט. אבל כולם יודעים ומרגישים.

קשה לדבר עליך בלשון עבר- רוחך תרחף ותמשיך להיות נסוכה במסדרון המזכירות, ובחדרי הנהלת חשבונות עוד זמן רב. התיקים בהם עסקת, שהיו מצויים תדיר בארון מעל כיסאך, מסודרים ומאורגנים לפי מיטב המסורת שלך, יהוו דוגמא לכולנו –סדר וארגון מהו. גם בזה אתה ממשיך איתנו. ובכלל צדיקים במותם קרויים חיים. ואתה- חיים- בחיך, וחיים- במותך.

זכינו כולנו, ובעיקר זכתה משפחתך בארבעה חודשים אחרונים של חסד, להיפרד כאוות. חודשים בהם ראינו את התגייסות המשפחתית העצומה של יהודית רעייתך תבדל"א, ושל ילדיך אשר לימדונו כיבוד הורים מן המעלה הראשונה, כיבוד הורים אשר יזכה אותם בעזרת ה' לאורך ימים.

ליהודית, ולילדיך אשר העניקו לך נכדים ואף נינים, ולכל המשפחה הענפה- נאמר: אנו גאים כולנו באבא חיים על כל פועלו. אבא שקיים בכל מעשה בחייו את תביעת הנביא: "האמת והשלום אהבו" (זכריה ח').

נפרדת מאיתנו, כשם שהיית איתנו- בצניעות, ברוגע ובשלום. וזכית להיפרד מן העולם בימיך האחרונים ללא יסורים, למרות המחלה הארורה שקיננה בכל גופך.

לך לשלום חיים-מנחם יקר ואהוב שלנו, למקום השמור לצדיקים בגן-העדן, תחת כנפי השכינה, וברוחך שתמשיך איתנו כאן, ננסה אנו להתנחם ולנחם.

במלאת חמש שנים
לפטירתו של יקירנו
דוד גולדשמידט (הפה) ז"ל
נעלה לקברו
ביום ראשון כ"ה באייר (5.5.2013) בשעה 18.00
המשפחה

נר זיכרון-

(תשס"ח)
(תשס"ט)
(תשט"ו)
(תשס"ה)
(תשס"ט)

כ"ה אייר- יום פטירתו של חברנו דוד (הפה) גולדשמידט ז"ל
כ"ה אייר- יום פטירתו של חברנו יחזקאל זוהר (סומברה) ז"ל
כ"ז אייר- יום פטירתו של חברנו שלום אולריך ז"ל
כ"ט אייר- יום פטירתו של בנו עודי רום (רויך) ז"ל
כ"ט אייר - יום פטירתה של חברתנו נעמי אילן ז"ל



בשבת – בשיעור פרשת השבוע שלאחר התפילה בנושא ספירת העומר, התייחס הרב דוד לטעמים לעצם הספירה מהפשט לדרש. אחד מהטעמים הארציים הוא שספירה יום יומית ברורה, הזכירה לעוסקים בקציר המפרך השקועים בעבודתם ומפוזרים בין השדות - מתי עליהם לעלות לרגל. הדרש מסביר כי הספירה מבטאת ציפייה דרוכה והתעוררות האדם לקראת 'חג מתן תורה', היות וקבלת התורה היא מהות הגאולה ממצרים. דרש מורכב יותר מחלק את התקופה לשניים - ההזדככות שלפני ל"ג בעומר, והתקופה שבאה לאחר ל"ג בעומר - אז "מתחיל להתנוצץ אור החוזר מחג השבועות...". והוסיף הרב דוד, כי לקיום התורה דרוש 'לב טוב' - 'לב' - הם 32 הימים עד לל"ג בעומר ו' טוב' - הם 17 הימים בגימטריא הנותרים עד לחג השבועות. קינחנו בר' נחמן מברסלב המסביר את חשיבות הספירה מנקודת מבטו של האדם שנוטה לזלזל ביום ההווה "ומדמה האדם שזה היום אין בו כלום". באה התורה ומצווה לספור אותו ב"פה מלא", כך שיזכור שימיו ספורים ולכל יום חשיבות בפני עצמו. בשיעורו של הרב ארי במסכת אבות התייחסנו לפסוק האקטואלי "יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך" (תהילים קכ"ח). הרמב"ם בהתייחסו למובאה, מגלה עמדה כה קיצונית, עד כדי כך שמצעה של מפלגת 'יש עתיד' בהשוואה אליה נראית חיוורת ופושרת - "אל תעשה התורה קרדום לחפור בה כלומר: אל תחשבה כלי לפרנסה שכל מי שיהנה בזה העולם בכבוד התורה שהוא כורת נפשו מחיי העולם הבא". מנגד, עונה לו ה' "תשב"ץ" בציניות, שלא עולה בגורלו של כל לומד תורה להיות מקורב למלכות, בעל חכמה ומסודר כלכלית, כמו הרמב"ם.. ואיך תישמר התורה ללא התמיכה הכלכלית בלומדים? שוב קיבלנו הוכחה ש "אין חדש תחת השמש", גם בסוגיה זו בת אלף השנים.

במוצ"ש - ל"ג בעומר חגגו הילדים ברחבי הקיבוץ, סביב מדורות המאורגנות לפי קבוצות ובעלות 'תו תקן' מחמיר מטעמו של צוות כיבוי אש. בבוקר חזרו חלקם טרוטי עיניים ומפויחים, לאחר שקיימו 'קומזיץ כהלכתו' על פי כל השיטות והפוסקים.

ביום ראשון - אסרו חג.. או 'היום הקובע' על פי הרבנות לחגיגות ל"ג בעומר, התקבצו המונים בהילולה במירון ונרשם במתחם שיא חדש במספר המבקרים ביום אחד - כחצי מליון איש! נציין ונוסיף עובדה חשובה, שאולי תסביר את הרייטינג הדמיוני. שבועיים קודם לאירוע, חולקו 2 חוברות כרומו - פרומו מהודרות כקונטרסים לכל העיתונאים המתגוללים עדיין בסביבת תאי הדואר. האחד תחת הכותרת: "רבי שמעון - התקווה יחידה" עם הפניה ל: "תיקון הישועות המרכזי - עובד ובגדול!", "כאן רשב"י מחלק את הישועות, מי שלא בא לקחת - מפסיד". בין הדפים מופיע סקר מדהים ומעורר השתאות מצדם של המפרסמים, המלמד כי למעלה מ 90% מהמשתתפים בשנה שעברה - קיבלו את כל אשר ביקשו! ומודיע: "הרבנים לא זזים מפתח המערה, עד שמבטיחים לך את התקווה!" בעזרת "הנרות הקדושים - המאירים לך את המזל". נציין דרך אגב, שאפשרויות התרומה רבות ומגוונות.. כקונטרה לקונטרס הראשון, הופיע השני - צבעוני ומרשים לא פחות ממנו, וכותרתו: "אתה תזכה!" עם פירוט כל הזכויות האפשריות: רפואה, מזל, זיווג ועוד כהנה וכהנה באמצעות "התיקון הגדול בהיסטוריה" שנעזר ב "שמן הקדוש - שמן משחת קודש". את השמן ניתן ומומלץ לרכוש באריזה מיוחדת ונוחה, ואף להירשם ולהצטרף ל 'תיקון העולמי ההיסטורי'!

ישנם חברים שנפלה בחלקם הזכות לקבל שיחת טלפון אישית מ 'מוקד הישועות', בין השעות שתיים לארבע בצהריים, כמובן! זוכרים את ציטוטו של הרמב"ם לעיל: "אל תעשה את התורה קרדום"? בפתחה של מערת הרשב"י, הרחיקו קבוצת אנשים לכת והפכו אותה לדחפור..

בשאר רחבי הארץ נאלצו מכבי האש להתמודד עם 'הילולת השריפות' שלובו בחוס הכבד ובשרב. עם פרסום הצפי למזג האוויר הקשה, ביקשה ועדת תרבות ממדריך הטיול - בני גינזברג, שיעתיק את המסלול המתוכנן לאזור

מעיינות קריר ונעים, וכך היה. האוטובוסים שאמורים היו לאסוף את מטיילינו הנמרצים בצהריים, הגיעו באיחור של למעלה משעה! נחשו היכן הם נלכדו??
רמז... – מדובר ביישוב בגליל העליון, הקרוב לעיר צפת וסמוכה לו מערה..

ביום שני - עלה דיון ציבורי בנושא הדמויות המודפסות על שטרות הכסף. הוועדה שדאגה לאיזון בין מספר המשוררות ובין מספר המשוררים המעטרים את השטרות, לא היתה ערה מספיק לעובדה שנעדרו ממנה מזרחיים, וכבר צצו רודפי צדק שדאגו להעלות נושא זה וללבות את האש שהוצתה. למזלנו, נעלמה מעין הציבור העובדה - שסך ערך הגברים על השטרות הוא 250 ₪, בעוד שסך ערך הגברות עומד רק על 120 ₪..

יורט קימלמן

דו"ח'נוק

במסגרת פעילותנו בחינוך אנו עוסקים בתכנים המשתנים לפי זמנים – כגון: חגים ותאריכים המייצגים בעבורנו ימים מיוחדים.

כשעסקנו בחג הפסח, חווינו אותו דרך - לימוד, יצירה וטיולים. כשצינו את יום השואה והגבורה ויום הזיכרון לחללי צה"ל ופעולות האיבה, עשינו זאת באמצעות שיחות, הבעת רגשות ויצירה אישית ומשותפת.

מסגרת חינוך שכזו, מאפשרת לילדים לחוות וללמוד על סביבתם ועל עצמם במגוון אפשרויות. אני מרגישה כי שיתוף הפעולה עם ההורים היא דרך מצוינת להעמיק בדרך חשובה זו.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לצוותים ולהורים על שיתוף הפעולה, בליווי הטיולים וביוזמות אישיות. בלי"ג בעומר לדוגמא, ארגון המדורות ע"י הצוותים, הקומונרית והמדריכים וכן הפעלת חלק נכבד של הערב ע"י ההורים שהתנדבו ויזמו, היתה בעיניי ביטוי מוצלח לשיתוף פעולה. למרות זאת.. נדרשת פעילות משמעותית יותר מצד ההורים, בכל הנוגע לבטיחות ושמירה פיסית על ילדינו (לדוגמא- מניעת שימוש בנפצים, השחתת רכוש וכיו"ב).

אנו עוסקים כעת בלימוד לקראת יום ירושלים ושבעות. הנושא בו נעסוק בשבועות השנה הוא- חינוך, כגורם מזמן לקראת מועצת הקיבוץ הדתי שתמקד בנושא זה. אנו בעיצומו של התכנון לקראת הקיץ וכבר עוסקים בגיבוש התכניות והתכנים.

מאחלת שנדע לעבוד בשיתוף פעולה לטובת צמיחה יצירתית, מעצימה ובעיקר משותפת.

אורלי וידס



אשר אלדנברג
מלל טוב לבר המלוה!
לבת צמי ודמותן ולכל המשפחה
שתזכו להרבה אושר ונחת!



”אחד משלנו” חנן פינקלשטיין מספר:

על שתי הראשונה בארץ-ישראל.

ועל יישוב קטן ולו שמו רבי.



וכיצד משתלבת בספור ד"ר רחל פרוינד (אמה של חברתנו מרים בן-צבי-עליה סיפרנו בשבוע הקודם) וגם.. תובנה מסוימת בנושא השינויים בקיבוץ.

לפני כעשר שנים סיפרתי בעלון כיצד במוצאי יום כיפור שנת 1936 יצאנו (הורי ואני) מהעיירה בפולין (כיום בלרוס) בדרכנו לארץ ישראל.

הגענו לנמל חיפה במוצאי חג הסוכות ושם נאספנו ע"י שני דודים שלי והובאנו לישוב קטן בעמק יזרעאל שנקרא אז ג'דה. דודי ומשפחותיהם גרו בישוב זה וכן גם סבי וסבתי (הורי אבי).

דודיי גרו בצריפי עץ, סבי וסבתי גרו אצל אחד מהם ואנחנו בבואנו, גרנו בצריף של המשפחה השנייה. לדודי היתה מכונית ובעזרתה היו מבקרים במשקים השונים של חקלאי העמק ועוסקים בסחר בהמות. בנוסף לכך היה להם גם חמור גדול ועליו היו מדי יום מרכיבים ארבעה ילדים – שתי בנות דוד שלי, אותי ועוד ילד של משפחה אחרת לגן בבית שערים.

ג'דה היתה ישוב קטן (כעשר משפחות בסך הכל) והסביבה ממש מסוכנת, מכיוון שהימים היו ימי "המאורעות" או מה שנקרא ע"י הערבים – "המרד הערבי". במרכז הישוב ניצב בית אבן גדול שנבנה עוד בתחילת המאה. המבנה היה בן שתי קומות ובלילה היו כל התושבים עולים לקומתו השניה וישנים באולם גדול שהיה שם, מכיוון שהערבים היו יורים על הישוב. שלושה ימים אחרי בואנו נרצח במקום שומר ואני ממש זוכר את המוני השוטרים הבריטים שהגיעו לחקור את האירוע.

בצמוד למבנה האבן הגדול ניצב מבנה תעשייתי וכאשר הצצתי דרך החלונות שלו ראיתי שהוא מלא במכוניות. סיפרו לי שהיה שם מפעל טוויה שבנו יהודים שהגיעו מפולין, אשר בגלל סיבות כלכליות נסגר זמן קצר לאחר שנפתח.

פרטים מעניינים על קורות הישוב והמפעל שהוקם בו הגיעו אלי בזכותה של חברתנו מרים בן-צבי. בשנת 1926, יצאו הוריה של מרים למסע מקיף בארץ ישראל. הם לא לקחו עמם את בתם הקטנה בת השנתיים אך ד"ר רחל פרוינד – אמה של מרים, תעדה את המסע לפרטיו. היא אמנם כתבה בגרמנית אך בשנים האחרונות תורגם יומן מסע זה לעברית, ע"י אחד מבני המשפחה, ולהערכתי זהו אוצר רב ערך לחקר ארץ ישראל וההתיישבות בה באותה תקופה.

במהלך המסע עברו גם בג'דה. השם ג'דה אמנם אינו מוזכר ביומן אך מוזכרים בו שמות שני ישובים שהיו צמודים זה לזה "יפה יזרעאל" ו"מנור" (ע"ש מפעל הטוויה), אשר באותה עת עסקו בהקמתו.

כשלוש שנים מאוחר יותר בשנת 1929 הגיע למקום מורה מירושלים כדי ללמד את הילדים שהיו שם. הוא פגש יישוב מתפורר, מפעל מושבת ואנשים המתאמצים להציל את ממונם ולברוח מהמקום. הוא תעד את מראה עיניו ומשמע אוזניו במכתבים תכופים שכתב להוריו בירושלים.

כאשר הורי ואני הגענו למקום בשנת 1936 נמצא הישוב ג'דה בשלבי התרוקנות מואצים ועד סוף העשור נותרה בו רק יחידת נוטרים ששמרה על המקום. אנחנו, סבי וסבתי ודודיי עזבנו את ג'דה והגענו לכפר-עטה (קרית אתא) בערב פסח שנת 1937.

בתחילת שנות ה-40 תרם יהודי בשם ישי עשרת אלפים לירות שטרלינג לקרן הקיימת בתנאי שיקראו ישוב על שמו וכך הפכה ג'דה לרמת ישי.

אסיים את כתיבתי בהערכה מאוד מעניינת של ד"ר רחל פרוינד את מפעל ההתיישבות בארץ. הם ביקרו בין השאר גם בנהלל ובעין-חרוד.


מעניינת ההשוואה שעשתה בין שתי צורות ההתיישבות אך ממש מרתקות המסקנות שהגיעה אליהן, לפני כ-86 שנה.

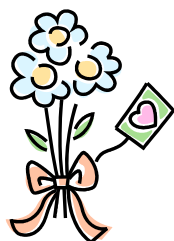
"עין חרוד" הקבוצה נראית כאחווה גדולה, המושב נהלל דומה לכפר, עדיין לא ברור איזה עיקרון הולם יותר את הארץ ואת המתישבים. מתנגדי הרעיון הסוציאליסטי סבורים, שעם הגיל העולה והאידיאליזם היורד יהפכו המתישבים את הקבוצה למושב ואת המושב למושב מהצורה המקובלת. אבל הזמן עוד יגיד את דברו. בינתיים מסוגלת הצורה הסוציאליסטית להתגבר על הקשיים יותר טוב"...

הודעות מוצאת תרבות

- בליל יום ירושלים יתקיים המופע: "תבלין ירושלמי" יום שלישי 7.5 בשעה 20:45 באולם ימין פרטים נוספים בהזמנות שחולקו בתאי הדואר ובמיילים – כולם מוזמנים!
- בחג המשק בתאריך: י"ב תמוז 20.6.13 נקיים בשעות אחה"צ יריד אמנים ויזמים "משלנו". מוזמנים להשתתף אנשי הקיבוץ ובני משק הגרים מחוץ לקיבוץ. לאחר היריד יתקיים מופע המתאים לכל המשפחה - "חלילי עולם" המעוניינים להציג ביריד מוזמנים לפנות לו. תרבות עד לתאריך ה-1.6 במייל או לתא הדואר. הורים ומשפחות, אנא העבירו את המידע לבני משפחותיכם הגרים מחוץ לקבוץ.

מוצאת רכב

- היציאה משטח החנייה מול חדר האוכל והמשרדים – מסוכנת מאד! כביש זה משמש את כל סוגי הרכב והולכי רגל רבים חוצים כביש זה מבלי להביט לצדדים. לפיכך, יש לחנות את הרכבים עם הפנים לכיוון היציאה! ובכך להגדיל את שדה ראייה בצורה משמעותית. 
- מצלמות מהירות רבות נוספו למצלמות הרמזורים- כך שלא כדאי להאיץ בזמן הכניסה לצומת בכדי לתפוס את הרמזור הירוק.



פאילון אוסנלון - מלף טוב לבר המלווה!
 מלף ולדוד-פאלף לסקתא יהודית ולסקא יסקא (חורכה) וללף המשפחה
 הרבה נחת ואושר!

תפילה ולימוד לכבודה של ירושלים

במלאת ארבעים ושש שנים לשחרורה של ירושלים ומקום המקדש נתכנס יחד ללימוד ולתפילת הודיה בליל יום ירושלים, יום שלישי הבעל"ט, כ"ז באייר בבית הכנסת.

19: 10 – תפילת מנחה

שיעור: **הר הבית בידינו?**

19: 45 – תפילת ערבית חגיגית

אנו מבקשים מכל מנייני השדה להתאגד יחד לתפילה משותפת ביום זה.

בברכת מועדים לשמחה לגאולה שלימה!

וצאת דת

מהנצחה בחברת הנוצר

אנו מבקשים בדיווח זה, לספר על הנעשה בחברת הנוער בחודשיים האחרונים.

בשבוע שלפני פסח לאחר ימי הניקיונות והתגבורים הלימודיים, קמו בנות חברת הנוער בשלוש לפנות בוקר על מנת להגיע למרומי המצדה עם אור ראשון.

הבנות טיפסו למצדה בשביל הנחש ומעט אחרי הזריחה, הגענו למרומי ההר. עצם הטיפוס והנוף המרהיב שנגלה לעינינו היו חוויות משמעותיות מאוד לבנות.

ביום שישי שלפני יום הזיכרון יצאנו לגבעת תום ותומר שליד קיבוץ נגבה. טיילנו באתר ואף זכינו לפגוש את אימו של תומר. סיור זה היווה הכנה מתאימה ליום הזיכרון לחללי צה"ל.

בשבת שבין יום השואה ליום הזיכרון זכינו לשמוע את עדותו של חיים הרצל ובערב יום הזיכרון את סיפורו האישי של יאיר קרב אל. היו אלו שיחות חשובות ומטלטלות שסייעו לבנות להפנים ימים חשובים אלו.

בשבוע שעבר סיירנו עם המדריך הירושלמי הידוע, אלידע בר שאול (הנכד של הרב), בהר הרצל.

במשך 3 שעות הוליד אלידע את הבנות בחלקה הצבאית של הר הרצל וסיפר את סיפורה של המדינה החל מקברי חללי מלחמת העצמאות ועד לקברו של אלירז פרץ, עם סיפורים על נופלים, על משפחות שכולות ועם הרבה מסרים חינוכיים חשובים..

עבור הבנות הסיור היה מרתק, מלמד ומועיל ובעיקר חדור ציונות ואהבת הארץ.

כמובן שכל המדווח לעיל נעשה בד בבד עם תיגבור לימודי והכנה לבגרויות הקיץ הממשמשות ובאות.

אנו בטוחים בהצלחת הבנות ומודים שוב לכל החברים על כל שנעשה עבור הבנות.

ד"ר סוואל